ΕΤΟΣ Γ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 21 Μαΐου 1889 ΑΡΙΘ. 115

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ γυνὴ ἐν τῷ διεθνεῖ τῶν Παρισίων συνεδρίῳ. — Ἡ ἀναχώρησις τῆς Βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας. — Ἀμεναὶς Καβανιάρη. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος (ὑπὸ δεσποινίδος Τούλας Κόκκαλη).— Διαφορὰ μεταξὺ φθόνου καὶ ζηλοτυπίας. (ὑπὸ κ. Ἀγγελικῆς Πολυκαλᾶ). — Ὁ φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος Ρεθύμνης. — Ποικίλα.— Περιεχόμενα τῆς ἱστορίας τῆς γυναικός. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

Η ΓΥΝΗ ΕΝ ΤΩ ΔΙΕΘΝΕΙ ΣΥΝΕΔΡΙΩ

Τὸ γυναικεῖον ζήτημα εἶναι σχεδὸν λελυμένον. Δὲν κατῆλθε βεβαίως θεά τις ἐξ ἀγνώστων κόσμων ἐπὶ τοῦ πτωχοῦ μας πλανήτου καὶ διὰ τοῦ μαγικοῦ ραβδίου της εἶπε «*ἡ γυνὴ ἐλευθεροῦσθω*» ὡς ὁ Θεὸς εἶπεν, «*γενέσθω ὁ κόσμος καὶ ἐγένετο*. Δὲν χειραφετεῖται, ἀλλ' οὔτε λαμβάνει σήμερον τὴν ἁρμόζουσαν αὐτῇ θέσιν ἡ γυνὴ διὰ παγκοσμίου, οὕτως εἰπεῖν, ὁμοφωνίας, ἀλλ' οὔτε ἐν πολλοῖς χαίρει καὶ τὴν σχετικὴν ἀνθρωπίνην ἀνεξαρτησίαν, ἣν πᾶν πλᾶσμα χαίρει ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Ἐν τούτοις τὸ γυναικεῖον ζήτημα δέον νὰ θεωρηθῇ λελυμένον, ἀφ' ἧς στιγμῆς κυβερνήσεις ἐξευγενισμένων ἐθνῶν θέτουσι τοῦτο ἐπὶ τοῦ τάπητος, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἄνδρες ὑπέροχον ἐν τῇ πολιτείᾳ κατέχοντες θέσιν, ἄνδρες τὰς ἡνίας τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἀνὰ χεῖρας ἔχοντες λησμονοῦσι τὰς πολιτικὰς ἀσχολίας καὶ διαμάχας των, ἀψηφοῦσι τοὺς πρὸ αὐτῶν ὑφάλους τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἵνα ἐπισήμως καὶ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀδικουμένου φύλου συσκεφθῶσι περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης αὐτοῦ.

Καὶ ναὶ μὲν δὲν εἶναι μόνη καὶ πρώτη ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἡ οὕτω ἐπισήμως θέτουσα ἐπὶ τάπητος τὸ γυναικεῖον ζήτημα. Κατὰ τὸν αἰῶνα ἡμῶν ἡ Ἀμερικὴ ὡς καὶ σύμπασα σχεδὸν ἡ Εὐρώπη, πλὴν ἡμῶν καὶ τῶν Τούρκων, πολλὰ εἰργάσατο καὶ ἐνομοθέτησεν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῆς γυναικός. Ἀλλ' ἡ Γαλλία εἶναι ἡ μόνη, ἥτις ὡς ἔμπειρος καὶ δόκιμος ἰατρὸς συγκαλεῖ εἰς τὸ συμβούλιόν της τὸ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ὡραῖον πλὴν ἠδικημένον φῦλον, τὸν ἕτερον τοῦτον παράγοντα τῆς ἀνθρωπίνης μονάδος, ἵνα ἐξετάζουσα τὰ κατ' αὐτὸν ἐν παντὶ λαῷ καὶ ἔθνει καὶ μελετῶσα τὰς ἀναπτυχθείσας αὐτοῦ δυνάμεις προβῇ ἀναλόγως εἰς μεταστροπὴν τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν τύχην καὶ μέλλουσαν αὐτοῦ δρᾶσιν.

Ἀλλ' ἵνα ἡ γυνὴ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, ἵνα καταστῇ τὸ σημεῖον, ἐφ' ὃ σήμερον κατὰ προτίμησιν στρέφεται πᾶσα προοδευτικὴ τάσις, ἵνα πείσῃ τοὺς περὶ αὐτὴν ὅτι παρ' αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία τοῦ παρόντος καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ μέλλοντος, ἵνα καταστῇ ἀναπόφευκτος καὶ ἀναγκαῖος παράγων πάσης καλῶς ἐχούσης καὶ ὑγιῶς λειτουργούσης ἐθνικῆς μηχανῆς ἐδέησε βεβαίως νὰ ἐξυψώσῃ αὐτὴ ἑαυτὴν εἰς τοιοῦτον περιωπῆς ὕψος, ὥστε καὶ εἰς τοὺς μᾶλλον μύωπας νὰ καταστῇ ὁρατὴ καὶ τοὺς ἐπιμόνους διώκτας της νὰ νικήσῃ καὶ μεταπείσῃ.

Ναί! ἡ γυνή, ὡς μυστηριώδης προστάτις καὶ εὐεργετικὴ δύναμις ἐξυψώθη τόσον κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον, ὥστε ἐπιπλανᾶται σήμερον ἐπὶ τῆς καταπιπτούσης κοινωνίας μετατρέπουσα τὴν τέως λεπτοφυᾶ χεῖρά της καὶ ἀσθενῆ διάνοιάν της εἰς ἀσφαλῆ ἐν τῇ πορείᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ὁδηγὸν καὶ στήριγμα.

Δὲν ἀρκεῖ ἡμῖν ὁ μικρὸς χῶρος, ὃν διαθέτομεν, ἵνα, ἔστω καὶ ἐν συντόμῳ ἁπλῶς, διαλάβωμεν ἐνταῦθα τὴν κολοσσιαίαν καὶ θαυμασίαν ἐπίδρασιν τῆς γυναικὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐν τοῖς φιλανθρωπικοῖς καταστήμασι, ταῖς ἐπιστήμαις, ταῖς τέχναις, τῷ ἐμπορίῳ, τῇ βιομηχανίᾳ, ἐν ἑνὶ λόγῳ ἀνὰ πάντα

ἐπιστημονικὸν ἢ κοινωνικὸν κλάδον. Ἀπὸ τῆς ἐσχάτης πολίτιδος μέχρι τῆς ἀνωτάτης εὐγενοῦς δεσποίνης ἡ γυναικεία ἱστορία τοῦ αἰῶνος ἡμῶν συνοψίζεται ἐν τῇ ὑπερτάτῃ ἐξυψώσει τοῦ ἠθικοῦ μεγαλείου καὶ τῆς καταπληκτικῆς μεγαλοφυΐας τῆς γυναικός.

Μόνον τὰς τὰ ἀνώτατα καταλαβούσας ἀξιώματα ὡς τὰς μᾶλλον ἐπιφανεῖς μνημονεύουσαι, παρέχομεν ἀσθενῆ ἰδέαν τῆς εἰκόνος, ἣν ἡ σύγχρονος χρονογράφος δύναται νὰ γράψῃ εἰς τιμὴν τῆς γυναικὸς τοῦ 19ου αἰῶνος.

Ρίψατε ἓν βλέμμα ἐπὶ τῆς γηραιᾶς καὶ κραταιᾶς Εὐρώπης. Ἡ κεφαλὴ ἥτις ἵσταται ὑψηλότερα πασῶν εἶναι κεφαλὴ γυναικός, καθημένης ἐπὶ πεντηκονταετίαν ἤδη ὅλην ἐπὶ τοῦ πλουσιωτέρου καὶ κραταιοτέρου θρόνου τῆς Εὐρώπης. Τὸ σκῆπτρον αὐτῆς διοικοῦν 300 ἑκατομμύρια ψυχῶν ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῶν πέντε ἠπείρων τοῦ κόσμου. Κατὰ τὸ πεντηκονταετὲς διάστημα τῆς δυναστείας τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας, τὸ κράτος αὐτῆς οὐδένα ὑπέστη κλονισμὸν, μεθ'ὅλους τοὺς αἱματηροὺς πολέμους τῆς Εὐρώπης συμπάσης, μεθ' ὅλας τὰς ἐμφυλίους καὶ ἐξωτερικὰς ταραχὰς καὶ τὰς συνθήκας, αἵτινες ἐκβάθρων συνετάραξαν τὸ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης καθεστός. Ἀλλὰ μὴ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἰσχυρὸν κράτος της δὲν ἐθεμελιώθη κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον ἐπίσης ἀπὸ γυναῖκα, ἀπὸ τὴν ἔνδοξον καὶ περικλεᾶ πρόγονον αὐτῆς Ἐλισάβετ !

Παρ' αὐτὴν γυνὴ καὶ πάλιν ἀναδιοργανοῖ σήμερον τὴν μοναρχίαν ἐν τῇ καθολικῇ Ἱσπανίᾳ. Ἡ σεβαστὴ μήτηρ νηπίου βασιλέως, ἀντιβασίλισσα Χριστίνα, ἡ διὰ τῆς περισκέψεως καὶ μετριοπαθείας της καθησυχάσασα τὰ τέως κατὰ τοῦ καθεστῶτος ἀνάστατα πνεύματα. Διὰ τὴν ἀνθηρὰν αὐτὴν γυναῖκα δὲν ὑπάρχει πλέον νεότης, ἔρως, λατρεία, καὶ πομπώδεις ἑορταί. Ἡ κοιτὶς τοῦ τέκνου της εἶναι τὸ ἄσυλον, ἐξ οὗ ἀντλεῖ θάρρος πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν βαρέων καὶ ἐπιμόχθων καθηκόντων, ἅτινα ἡ μοῖρα τῇ ἐπέβαλε. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀμειλικτότεροι τοῦ Ἱσπανικοῦ θρόνου ἐχθροὶ ὁμολογοῦσι διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου ὀργάνου των, ὅτι μόνον αἱ λεπτοτοῦεῖς τῆς βασιλίσσης χεῖρες ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ ἀνυψώσωσι τὴν καταπεσοῦσαν μοναρχίαν. Παρ' αὐτὴν ἐπίσης ἡ Δόνα Μαρία τῆς Πορτογαλλίας δὲν ἐστερέωσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου κλονισθέντα μοναρχικὸν θρόνον !

Ὡς τύπος ἐκτάκτου τοῦ αἰῶνος προσωπικότητος δύναται ἐπίσης νὰ θεωρηθῇ ἡ χήρα τοῦ Φρειδερίκου τῆς Γερμανίας, ἥτις καρτερικῶς συνεμαρτύρησε μετὰ τοῦ μαρτυρικῶς θανόντος συζύγου της! Ἥτις μόνη ἐπάλαισε κατὰ τῶν περιστοιχούντων αὐτὴν ἐχθρῶν ! Ἥτις μόνη διεφιλονίκησε τὸν προσφιλῆ της πάσχοντα βῆμα πρὸς βῆμα πρὸς τὸν θάνατον καὶ τὴν μανίαν τῶν φανατικῶς διαπληκτιζομένων παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν του ἰατρῶν ! Ἥτις μόνη περιεφρόνησε καὶ ἀντέστη ἐπιμόνως καὶ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Σιδηροῦ Ἀρχικαγκελαρίου, πρὸ τοῦ ὁποίου μετὰ σεβασμοῦ κύπτουσι τὸν αὐχένα πάντες οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς! Ναί!! ὁ μόνος ἀντίπαλος τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ὑπῆρξε μία *γυνή*. Γυνὴ ἐπίσης εἶναι ἡ ἐν Ρουμανίᾳ σήμερον κρατοῦσα ὑπὸ ἀληθὲς γόητρον τὸ νέον καὶ γενναῖον τοῦτο ἔθνος. Ἡ καταστήσασα τὴν Αὐλήν της φιλολογικὸν κέντρον, ἐν ᾧ μετὰ βασιλικῆς χάριτος κυβερνᾷ, ἔχουσα ὡς ἀρχὴν τὴν ἑξῆς ὡραιοτάτην ἰδέαν της : «*Οἱ βασιλεῖς ὀφείλουσι νὰ χρησιμοποιῶσι δύο μόνον ὄργανα: τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ ὦτα. Ἡ μόνη ἀποστολὴ τοῦ στόματος των εἶνε τὸ μεσίτευμα.*

Καὶ εἰς τίνα ἄλλην ἢ εἰς τὴν κ. Βέκερ Στόβ, τὴν διάσημον συγγραφέα τοῦ Μπάρμπα Θωμᾶ ὀφείλεται ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν δούλων τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ὡς εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Βρασιλίας, ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν δούλων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς!

Καὶ πῶς νὰ παρίδῃ τις τὴν πριγκήπισσαν Κλημεντίναν, ἥτις κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς πτώσεως βασιλέων, παρώρμησε τὸν υἱόν της εἰς ἀπόκτησιν θρόνου, ἀντιτασσομένη ἐπισήμως εἰς τὸν Βίσμαρκ, τὸν Τσάρον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην σύσσωμον! Ἢ τὴν κεφαλήν σου καὶ τὴν περιουσίαν μου ἢ τὸ στέμμα τῆς Βουλγαρίας! εἶπεν αὐτῷ.

Ἀλλὰ καὶ πόσαι ἄλλαι πλὴν τῶν ἐστεμμένων τούτων κεφαλῶν δὲν κατέλαβον ἐπισήμους καὶ ἐνδόξους θέσεις ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ! Ἐδῶ ἡρωΐδες μαχόμεναι ὑπὲρ πατρίδος ! Ἐκεῖ ἄγγελοι μαχόμενοι τὸν ὕψιστον ἀγῶνα τῆς θρησκείας, τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς ἀγάπης ! Ἐκεῖ μυθιστοριογράφοι εἰσάγουσαι νέας ἀρχὰς καὶ διανοίγουσαι νέα στάδια ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου καὶ τῆς φιλανθρωπίας ! Ἐκεῖ ἐπιστήμονες ἀφοσιούμεναι εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτῶν καθήκοντα!

Αἱ γυναικεῖαι χεῖρες, ἡ γυναικεία καρδία, ἡ γυναικεία διάνοια, ἡ γυναικεία μεγαλοφυΐα ἀπετύπωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον ἴδιον γνώρισμα. Ἠνάγκασε τοὺς ἰσχυροὺς καὶ κραταιοὺς νὰ ἐπιττήσωσιν ἐπ' αὐτῆς τὴν προσοχήν των καὶ ἐν τῇ προόδῳ ταύτης νὰ ζητήσωσι τὴν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Μὴ ἐκπληττώμεθα δὲ ἐὰν ἡ Γαλλία εἶδεν εὐκρινέστερον τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ ἐὰν πρώτη αὕτη διὰ τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου τῶν γυναικῶν, ἐν ᾧ καὶ ἡμεῖς ἐκλήθημεν, ἐνεκαίνισε τὸ πρακτικώτερον σύστημα. Ἐν Γαλλίᾳ ἡ δρᾶσις τῆς γυναικὸς κατὰ τὸν αἰῶ α τοῦτον ἀπετύπωσε τὰ ἴχνη της ἐπισημότερον ἢ εἰς πάντα τὰ λοιπὰ ἔθνη. Εἶναι γυνὴ ἡ Γεωργία Σάνδη ἡ διασημοτέρα μυθιστοριογράφος τοῦ αἰῶνος, πρὸ τῆς ὁποίας μετὰ σεβασμοῦ ἀπεκαλύπτετο καὶ αὐτὸς ὁ Βίκτωρ Οὐγγώ, ὡς εἶναι γυνὴ ἡ Ρόζα Μπονὲρ, ἡ κρατοῦσα σήμερον ἐν Γαλλίᾳ τὰ σκῆπτρα τῆς καλλιτεχνίας.

Γυνὴ ἐπίσης Γαλλὶς συνταράττει ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας τὴν οἰκουμένην διὰ τῆς τραγικῆς τέχνης της, ὡς γυνὴ διέσχισε τὰς ἐρήμους τῆς Περσίας, ἵνα ἀνασκάψῃ τὰ ἐρείπια τῶν μεγάρων τοῦ Δαρείου καὶ μεταφέρῃ τὸν ἀρχαιολογικὸν ἐκεῖνον πλοῦτον διὰ μέσου τόσων κινδύνων καὶ περιπετειῶν εἰς τὴν Γαλλικὴν μεγαλούπολιν.

Ὅπου δήποτε δ' ἂν στρέψῃ τις τὸ βλέμμα ἡ ὑγιῶς μορρωμένη γυνὴ ἐπανορθοῖ μεθ' ὑπομονῆς, πᾶν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ ἐγωϊστικῇ ματαιότητί του καταστρέφει. Αὕτη ἀνασκευάζει καὶ ἀναζωογονεῖ τὴν οἰκογενειακὴν ἑστίαν, — ἣν ὁ ἀνὴρ συχνότατα ὑβρίζει καὶ ἐγκαταλείπει—τὰς παραδόσεις, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅπερ καθιστᾷ τοὺς λαοὺς ἰσχυρούς. Αὕτη καλεῖται σήμερον ἐν τῷ διεθνεῖ τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας συνεδρίῳ νὰ δρέψῃ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων καὶ ἀγώνων ἑνὸς ὁλοκλήρου αἰῶνος ! Αὕτη καλεῖται νὰ καθορίσῃ τὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ κοινωνίᾳ θέσιν της, ἣν ἐπὶ τόσους αἰῶνας πάντες ἀπεποιήθησαν αὐτῆς.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Οἱ Ἕλληνες οἱ *παλαιοὶ* διωργάνουν πομπὰς καὶ τελετὰς ἑσάκις ἐπρόκειτο νὰ συνοδεύσουν νύμφην ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, ἢ ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. Τὸ χωρίον ὅλον συνεταράττετο. Αἱ κόραι ἡτοίμαζον τὰς καλάς των ἐσθῆτας. Καὶ ἦτο συνεχὴς σειρὰ ἑορτῶν, πανηγύρεων καὶ χαρᾶς !

Ἡμεῖς μίαν εἴχομεν ἐπίσημον νύμφην, μίαν τῆς ψυχῆς μας θυγατέρα, ἣν Δρυάδες, Ναϊάδες καὶ Νηρηΐδες ἐκόσμησαν διὰ ὅλης τῆς δρόσου, διὰ ὅλων τῶν μύρων, τῆς χάριτος καὶ τῆς νεότητός των. Καὶ τὴν ἀφήκαμεν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς ἀγκάλας μας μόνην, χωρὶς νὰ διοργανώσωμεν οὔτε μίαν εἰς τιμήν της ἑορτὴν, χωρὶς συνοδείαν καὶ προσδείας καὶ ἀντιπροσώπους καὶ ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις. Εὐηρεστήθημεν μόλις νὰ ὑπάγωμεν νὰ τῆς ἀφήσωμεν ὑγείαν, ὅταν ἐκείνη μᾶς προσεκάλεσε. Εὐηρεστήθημεν νὰ τὴν παρακαλέσωμεν νὰ μὴ μᾶς λησμονήσῃ, καὶ οὐδὲν πλέον.

Καὶ ἀνεχώρησεν ἡ γλυκεῖα πρωτότοκος κόρη τῆς νέας Ἑλλάδος, ἀποκομίζουσα ὀλίγα ἄνθη καὶ αἰσθανομένη εἰς τὴν χεῖρά της τὸν ψυχρὸν τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ μας ἀσπασμόν. Ποῦ τὰ δῶρα καὶ τὰ ἐνθύμια, ἅτινα προσήνεγκον αὐτῇ αἱ κόραι τῆς Ἑλλάδος, αἱ ἀδελφαὶ ἐκεῖναι μεθ' ὧν κατεδέχετο αὐτὴ ἡ βασιλοπούλα, ἡ ἐγγονὴ τῶν Ρομανὼφ καὶ Χριστιανῶν νὰ συγχορεύῃ, συνδιασκεδάζῃ καὶ συνδειπνῇ ! Ποῦ αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης τῶν Παρθεναγωγείων μας καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν προσενεχθέντα αὐτῇ χειροτεχνήματα ! Ποῦ ἡ τῶν κυριῶν τῆς ἀριστοκρατίας μας μέριμνα καὶ σπουδή, ἣν τόσον γενναίως ἀνέπτυσσον, ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ λάμψωσι καὶ νὰ ἐπιδειχθῶσιν εἰς τὰς βασιλικὰς αἰθούσας ! Ποῦ οἱ ἔρανοι ἐξ ὧν προσηνέχθησαν αὐτῇ δῶρα ἑλληνικὰ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας μας ! Ποῦ τὰ πολύτιμα λευκώματα, ἐν οἷς μία ἑκάστη τῶν Ἑλληνίδων ἔγραψε καὶ μίαν εὐχὴν τῆς καρδίας της πρὸς τὴν κόρην αὐτήν, ἥτις ὑπῆρξε τὸ καύχημα καὶ τὸ ἀγλάϊσμα τῆς νέας Ἑλλάδος !

Μόνον αἱ ὀρφαναὶ τὴν ἐνεθυμήθησαν καὶ οἱ ἀσθενεῖς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὴν ἀπεχαιρέτησαν διὰ συγκινητικωτάτου ποιηματίου. Δύο δὲ μόνον οἰκογένειαι ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερουσῶν ἔδωκαν τὸ εὐγενὲς παράδειγμα, προσενεγκοῦσαι αὐτῇ πολύτιμα δῶρα. Ὁ ὁμογενὴς κύριος Συγγρός, Εὐαγγέλιον ἀδαμαντοκόλλητον καὶ ὁ κ. Μ. Μελᾶς πολύτιμον διαχώρισμα (paravent) ἐφ' οὗ εἰσὶ γεγραμμένα τὰ ἐν Ἀθήναις, Δεκελείᾳ καὶ Κερκύρᾳ βασιλικὰ ἀνάκτορα. Καὶ εἰς *πατριώτης* ποιητὴς ὁ κ. Θ. Σολωμὸς συνέθεσεν εἰς τιμήν της καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ ἓν ποίημα,φιλοτεχνηθὲν ἐκ τῶν παλμῶν τῆς πατριωτικῆς καρδιᾶς του καὶ ἐκ τῶν σπινθήρων τῆς περιλαμποῦς φαντασίας του·

Μεθ' ὅλα ταῦτα δακρύουσα ἡ γλυκεῖα κόρη ἀπεχαιρέτισε τὴν ὡραίαν πατρίδα της, τὴν γαλανὴν Ἑλλάδα, ἧς ὁ οὐρανὸς μὲ τὴν χάριν καὶ θερμότητα καὶ ἀκτινολαμπήν του ζωγραφίζεται ἐντὸς τῶν ὡραίων γλαυκῶν ὀφθαλμῶν της.

Δακρύουσαι καὶ ἡμεῖς τώρα ὅτε τὴν ἐστερήθημεν, τώρα ὅτε τὸ ἀθῶον καὶ γλυκὺ βλέμμα της δὲν μᾶς ζωογονεῖ, τώρα ὅτε ἐπείσθημεν ὅτι ἀπὸ σήμερον ἄλλοι τὴν κατέκτησαν, εἰς ἄλλους ἀνήκει, ἃς ἐξεγερθῶμεν. Ἂς ἀποτινάξωμεν τὴν νάρκην καὶ τὴν ἀδράνειαν. Ἂς ἑνωθῶμεν αἱ Ἑλληνίδες τῆς ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλλάδος, αἱ κόραι τοῦ πλούτου καὶ τῆς πτωχείας, οἱ γυναικεῖοι σύλλογοι, τὰ γυναικεῖα καταστήματα καὶ τὰ παρθεναγωγεῖα ! Ἂς συναθροίσωμεν ὀβολὸν πρὸς ὀβολόν, δραχμὴν πρὸς δραχμήν, ἑκατόδραχμον πρὸς ἑκατόδραχμον, ἵνα κατὰ τὴν ἡμέραν τουλάχιστον τῶν γάμων της παρεστῶμεν εὐπρόσωποι, ἀποστέλλουσαι δῶρον πολύτιμον, ἀντάξιον τῆς πρωτοτόκου θυγατρὸς καὶ πρωτοτόκου ἀδελφῆς τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας !

Ἂς συστηθῶσιν ἐπιτροπαί, ἃς ἐργασθῶσιν αἱ διευθύντριαι καὶ αἱ διδάσκαλοι τῆς ἔσω καὶ ἔξω Ἑλλάδος. Εἶναι καὶ τοῦτο καθῆκον ἱερὸν, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ παρίδωσι.

Ἐνταῦθα συνιστᾶται ἀπὸ σήμερον ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Κυριῶν ἐκείνων, αἵτινες πάντοτε καὶ ἐν πάσῃ ἐπισήμῳ περιστάσει πρωταγωνιστοῦσι.

Ἡ ἐκ Κυριῶν ἐπιτροπὴ αὕτη, ὧν τὰ ὀνόματα δημοσιευθήσονται ἐν τῷ προσεχεῖ ἡμῶν φύλλῳ, θέλει μετ' ἴσης εὐχαριστήσεως δεχθῇ καὶ τὸν ὀβολὸν τῆς πτωχῆς καὶτὸ χρυσίον τῆς πλουσίας, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τόσαι καρδίαι Ἑλληνίδων συνεισφέρουσι μετὰ τοῦ χρυσίου των ἐν εὐγενεῖ ἀδελφοποιήσει θερμὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῆς ἁγνῆς, γλυκείας καὶ ξενητευμένης Ἀλεξάνδρας μας.

Ο ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

«*Θρασεῖν χρή*», εἶναι τὸ ἔμβλημα τοῦ ἑνὸς ἔτους ἡλικίαν ἀριθμοῦντος συλλόγου τούτου, ὡς καὶ τὸ τῆς ἡρωϊκῆς νήσου, ἐν οὗτος ἱδρύθη.

Καὶ εἶναι τὸ ἔμβλημα τοῦτο ἀλάνθαστον ἀφοῦ διὰ μιᾶς ἐκ τοῦ θάρρους ὁρμωμένης εὐγενοῦς δράσεως πᾶν μέγα, καλὸν καὶ ὑπέροχον προκύπτει.

Τῆς δράσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Ρεθύμνης τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα ἀναγινώσκομεν σήμερον μετὰ θαυμασμοῦ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ρέκτου καὶ μεγαλοψυοῦς προέδρου αὐτοῦ κ. Κ. Ε. Πετυχάκη δημοσιευθείσῃ κατ' αὐτὰς λογοδοσίᾳ.

Ὁ Σύλλογος οὗτος ἐντὸς τόσον ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἐπετέλεσεν ἀληθῶς ἔργα τεράστια. Εἰσπράξεις ἐξ εἴκοσιν ἐξ χιλ. (26,000) γρ. βιβλιοθήκη ἐκ τόμων 965, Μουσεῖον ἀρχαιολογικὸν καὶ νομισματικὸν ἱκανοῦ λόγου ἄξιον, ἵδρυσις Σχολῆς τοῦ Λαοῦ, μέριμνα περὶ βελτιώσεως τῆς ἐν Κρήτῃ ἐκπαιδευτικῆς καταστάσεως, ἵδρυσις σχολῆς μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς, ἀγορὰ ὀργάνων φυσικῆς διὰ τὴν ἐν τοῖς σχολείοις διδασκαλίαν, ἔναρξις ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, ἀναγνωστήριον καὶ τόσα ἄλλα ἔργα, ἅτινα μεγάλως θὰ συντελέσωσιν εἰς βελτίωσιν παντὸς κλάδου, ἀναγομένου εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ φιλολογικὴν τῆς νήσου κίνησιν.

Τί δὲν κατορθοῖ ἡ θέλησις καὶ οἷα τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ! Ὁ Κρητικὸς λαὸς δρᾷ, πρωταγωνιστεῖ, διακρίνεται ἐν πᾶσι. Πατριωτισμός, ἡρωϊσμός, ἐπιστῆμαι, τέχναι, ἐν γένει δὲ προοδευτικὴ δρᾶσις εἶναι τὰ γνωρίσματα τοῦ γίγαντος τούτου λαοῦ, τῶν τέκνων τῆς αἱμοβαφοῦς ταύτης γῆς.

Θερμότατα τὰ ἀπὸ ψυχῆς συγχαρητήριά μας πρὸς πάντας τοὺς ὑπὲρ τῆς προόδου τὸν εὐγενῆ ἀγωνιζομένους ἀγῶνα συμπολίτας μας, ἰδιαίτατα δὲ πρὸς τοὺς πρωταγωνιστοῦντας ἑταίρους τοῦ νεαροῦ τούτου σωματείου,τοῦ τόσον ἐπαξίως προεδρευομένου ὑπὸ ἀνδρὸς ἀληθοῦς καὶ ἐξόχου πατριώτου. Ἂς ἐλπίζωμεν ὅτι ἐὰν τὸ ὄνειρον τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθη διὰ τόσων θυσιῶν αἵματος, θέλει ἴσως ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς εὐεργετικῆς ὁδοῦ τῆς προόδου.

ΑΜΕΝΑΙΣ ΚΑΒΑΝΙΑΡΗ

Ὅπως ἡ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας ἐπανάστασις προσείλκυσεν ἡμῖν εὐγενεῖς ξένους, χύσαντας εὐχαρίστως τὸ αἷμα των εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἀγῶνα καὶ δι' αὐτοῦ ποτίσαντας τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἀνέθαλεν ἡ ἐλευθερία, οὕτω καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἔθνους ἡμῶν πλεῖστοι ξένοι καὶ ξέναι συνεισήνεγκον τὸν πλοῦτον τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας των εἰς ἑδραίωσιν καὶ παγίωσιν τοῦ πνευματικοῦ βίου τῆς νέας Ἑλλάδος.

Εἰς οἷον δήποτε κλάδον ἡ ἰδιωτικὴ ἢ ἐγχώριος δρᾶσις ἐφαίνετο ἀνεπαρκὴς καὶ χωλαίνουσα, ὅπου αἱ ἴδιαι δυνάμεις ἐκρίθησαν ἀσθενεῖς καὶ κλονιζόμεναι, ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ κατὰ καιροὺς πρόσκλησις ξένων προσώπων, ἀναπληρούντων πᾶσαν ἔλλειψιν καὶ διοργανούντων ἐπὶ βάσεων ὑγιῶν τὰ κακῶς κείμενα ἢ τὰ παράλυσιν ἀπειλοῦντα. Εἰς τοιαύτην ψυχολογικὴν κρίσιμον στιγμὴν εὑρέθη τὸ Ἀρσάκειον Παρθεναγωγεῖον ἔτη τινὰ μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς πρώτης λογίας διευθυντρίας αὐτοῦ κ. Μάνου. Ἀναγκαιοτάτη τότε ἐθεωρήθη ἡ τροποποίησις καὶ μεταρρύθμισις τῶν κατ' αὐτὸ ὑπὸ τοῦ τότε συμβουλίου, ὅπερ, ἐν παρόδῳ εἰπεῖν, οὔτε ὑπὸ δικτατορικῶν ἐνεφορεῖτο αἰσθημάτων, ἀλλ' οὔτε ἀπέκρουε τὴν ἀνάμιξιν ὑψηλῶν γυναικείων προσώπων εἰς τὰ κατὰ τὴν διοίκησιν καὶ λειτουργίαν αὐτοῦ.

Ἡ τότε βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος Ἀμαλία κατανοοῦσα, ὅτι πρώτιστον τῶν καθηκόντων αὐτῆς ἦν ἡ περὶ ὑγιοῦς μορφώσεως τῶν Ἑλληνίδων μέριμνα, ἔγνω νὰ ἐπέμβῃ ὁριστικῶς εἰς τὰ τοῦ Ἀρσακείου, προτείνασα νὰ μετακαλέσῃ ὡς διευθύντριαν αὐτοῦ, κυρίαν δυναμένην νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν ἱδρύματος, σκοποῦντος τὴν μόρφωσιν τῆς πρώτης γενεᾶς τῶν μητέρων τῆς νέας Ἑλλάδος.

Ὁ κλῆρος τῆς ὑψηλῆς ταύτης τιμῆς ἔλαχεν ἐπὶ τὴν ἐκ Γενεύης Ἐλβετίδα κ. Ἀμεναΐδα Καβανιάρη, ἣν ἡ ἀοίδιμος βασίλισσα εἶχε γνωρίσει εἰς Γερμανίαν καὶ ἣν μεγάλη μερὶς τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν θρηνεῖ ἀπὸ εἰκοσαημέρου ἤδη.

Ἡ κ. Ἀμεναΐς Καβανιάρη ἀνῆκεν εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐκλεκτῶν ἐκείνων ὑπάρξεων αἵτινες πεπροικισμέναι διὰ πνεύματος ὀξυδερκοῦς καὶ νοημοσύνης ὑπερόχου τείνουσιν ἀπὸ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας αὐτῶν εἰς τὴν διὰ τῆς ὑπεροχῆς των ταύτης ἐπίτευξιν τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἐν πᾶσι καὶ καταπολέμησιν τοῦ ψευδοῦς, τοῦ γελοίου, τοῦ ἀδίκου, τοῦ ὑπὸ πέπλου πυκνοτάτου πολλάκις κεκαλυμμένου. Οὐδέποτε ἐμαθήτευσεν εἰς σχολεῖον, ὅπως μετ' ἄλλων συγχρωτιζομένη ἐξασκηθῇ εἰς μελέτην τῆς ἀρετῆς καὶ κακίας. ἀλλὰ κατ' οἶκον ὑπὸ ἐξόχων καθηγητῶν διεπλάσθη ἡ καρδία καὶ ὁ νοῦς αὐτῆς. Καίτοι δὲ διὰ πᾶν ἄλλο ἢ διὰ παιδαγωγὸν προώριζεν ἑαυτήν, οὐχ ἧττον ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς βασιλίσσης Ἀμαλίας, διαγιγνώσκουσα τὴν τιμήν, ἣν ἐκείνη ἀπέδιδεν αὐτῇ καὶ αἰσθανομένη ἐν ἑαυτῇ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας μιᾶς μεγάλης τὴν καρδίαν βασιλίσσης καὶ ἑνὸς μεγάλου τὸν θυμὸν καὶ τὰς παραδόσεις ἔθνους.

Ἀρίκετο ὅθεν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1860 νέα ἔτι τὴν ἡλικίαν. Διεκρίνετο δὲ οὐ μόνον διὰ τὴν πολυμάθειαν καὶ τὴν παιδαγωγικὴν ἰδιοφυΐαν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἤθους, καὶ τὸ ἐπιμελημένον τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς, τῆς ἐκδηλουμένης ἐν ταῖς ἐλαχίσταις λεπτομερείαις τοῦ καθ' ἑκάστα βίου της. Κάτοχος πλὴν τῆς μητρικῆς αὐτῆς γλώσσης καὶ τῆς Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς, μουσικὸς καὶ συνθέτης ἀρίστη, ἀριστοκράτις τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν ἡ Ἀμεναΐς Καβανιάρη εἱλκύσατο ἐνωρίτατα τὴν ὑπόληψιν τῆς διακεκριμένης τάξεως τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Αἱ διδάσκαλοι τοῦ Ἀρσακείου τὴν ἐσέβοντο καὶ ἐτίμων διὰ τὴν ὑψίστην ὑπεροχήν της. Αἱ δὲ μαθήτριαι τὴν ἐσέβοντο καὶ ἐλάτρευον.

Καὶ ἐν τούτοις δὲν ἐκολάκευεν οὔτε τὰς μὲν, οὔτε τὰς δέ. Ἦτο γυνὴ τοῦ καθήκοντος καὶ ὁ παραβαίνων τὸ καθῆκόν του ἐλάμβανε παρ' αὐτῆς μάθημα σωτήριον. Δὲν ἠγάπα νὰ βλέπῃ τὰς μαθητρίας ἀρμοιουμένας πρὸς ἀλλήλας. Ἡ κόρη τοῦ ἐργάτου καὶ ἡ κόρη τοῦ ἄρχοντος, ἔλεγεν αὐταῖς ἐν μιτρικῇ ἀφοσιώσει, ὀφείλουσι νὰ γνωρίζωσι τὴν θέσιν των, τὸ μέλλον, ὅπερ τὰς ἀναμένει. Ἐὰν ἑκάστη τούτων δὲν προετοιμασθῇ καταλλήλως, ὁ βίος της ἔσται πλήρης ἀπογοητεύσεως καὶ πικριῶν. Ὁτάκις δὲ ἐφαίνετό τις λησμονοῦσα τοῦτο, ἐφρόντιζε πάντοτε νὰ τῇ τὸ ὑπενθυμίζῃ, χορηγοῦσα, ἐννοεῖται, τὴν στοργήν της πρὸς τὰς μᾶλλον ἀτυχεῖς καὶ τὰς μᾶλλον ἀξίας ἐνθαρρύνσεως.

Εἶναι ἡ μόνη διευθύντρια, ἥτις ἐπὶ 16 ὅλα ἔτη διῴκησε τὸ Ἀρσάκειον, ὁσημέραι ἀγαπωμένη, ὁσημέραι θερμότερον λατρευομένη. Συνέταξε χάριν τῶν μαθητριῶν της οἰκιακὴν οἰκονομίαν γαλλιστί, ἣν μόνη ἐδίδασκε καὶ ἣν μετεγλώττισεν ἡ γλυκεῖα καὶ πνευματικὴ ἀδελφὴ αὐτῆς τότε κ. Καλλιόπη Πετροκοκκίνου, νῦν δὲ χήρα Μεσινέζη. Εἰσήγαγεν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ Παρθεναγωγείῳ τὴν ὑπὸ τῶν μαθητριῶν ἐν τῷ ναῷ ψαλτικὴν, ἣν καὶ διηύθυνε μόνη αὐτοπροσώπως ἀνὰ πᾶσαν Κυριακήν.

Ἡ κ. Καβανιάρη ὑπῆρξεν ὁ μέγας τοῦ Ἀρσακείου προστάτης νοῦς καὶ ἡ κ. Πετροκοκίνου ἡ μεγάλη αὐτοῦ καρδία. Αἱ δύο αὗται ἀδελφαὶ ψυχαὶ συγκρατούμεναι καὶ ἀλληλοστηριζόμεναι κατέστησαν τὴν δεκαεξαετῆ ἐκείνην περίοδον, τὸν ἀληθῆ χρυσοῦν τοῦ Ἀρσακείου αἰῶνα.

Αἱ ἀποφοιτῶσαι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκ τοῦ Ἀρσακείου μαθήτριαι δὲν ἐγνώριζον μόνον ὀλίγα γράμματα. Ἐγνώριζον πρώτιστα πάντων τὴν δυσκολωτάτην τῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ: πῶς νὰ ζῶσι, πῶς νὰ συμπεριφέρωνται! Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ ὅτι δι' ἡμᾶς, ὧν ἡ νεωτέρα φιλολογία τόσον πτωχὴ τυγχάνει, ἡ γνῶσις τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, εἶναι ἀναγκαία, αἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἰκότροφοι μαθητρίαι ἐγνώριζον καὶ ὡμίλουν τὴν Γαλλικήν· εἶχον δὲ καὶ ποιάν τινα ἰδέαν τῶν Γάλλων συγγραφέων, εἰς ὧν τὴν μελέτην ὤφειλον νὰ ἐπιδοθῶσι.

Τὸ κατὰ τὴν εὐτυχῆ ἐκείνην περίοδον συμβούλιον τοῦ Ἀρσακείου, συνιστάμενον ἐξ ἀνδρῶν ὑπερόχου διανοίας καὶ ἀρετῆς οἷοι οἱ κ. κ. Κοντογόνης, ΛέωνΜελᾶς, Μαυροκορδάτος, Ρομπότης, Φιλαδελφεὺς κ. ἄ. ἐξετίμα τὸ ὑπέροχον τῆς γυναικὸς πνεῦμα, ἐν πᾶσι δὲ καὶ πάντοτε ἡ γνώμη αὐτῆς ἐπεκράτει.

Ἡ βασίλισσά μας δὲν ἐροῖτα τότε σπανίως εἰς τὸ Ἀρσάκειον, ἀλλ' ἐθεώρει τὴν πρὸς τοῦτο ἐπίσκεψίν της ὡς ἀπόλαυσιν πνευματικὴν καὶ ἠθικήν. Ἀλλὰ τὸ ἐπιπνέον τότε ἐν τῷ ἱδρύματι τούτῳ εὐεργετικὸν πνεῦμα ἦν καθαρῶς γυναικεῖον. Ἡ διοικοῦσα αὐτὸ δεξιά, καὶ ἰσχυρὰ χεὶρ ἦν ὅλως γυναικεία, ὡς γυναικεία ἡ καρδία ἡ τὴν ἠθικὴν τῶν παρθένων διάπλασιν παρασκευάζουσα. Ἡ βασίλισσα ὅθεν εὑρίσκετο ἐν ἀσύλῳ γυναικείῳ καὶ ἡ

φωνή της εὕρισκεν ἐνταῦθα εὐγνώμονα ἠχώ. Κατ' ἀντίστροφον βεβαίως λόγον τῆς σήμερον, ὅτε εἰς πᾶν αὐτοῦ σημεῖον διαγιγνώσκει τις διοίκησιν ἀνδρικὴν, νοῦν ἀνδρικόν, χεῖρα ἀνδρικὴν καὶ καρδίαν ἀνδρικήν. Ὅτε οἱ τίτλοι διευθυντριῶν καὶ ὑποδιευθυντριῶν μετεβλήθησαν εἰς τύπους. Παρευρίσκετο ὅθεν ἡ βασίλισσα συχνότατα, ἐπισκεπτομένη καὶ τὴν ἔξοχον διευθύντριαν καὶ τὰς μαθητρίας ἐν ταῖς παραδόσεσιν, ἐν τῷ προγεύματι, ἐν τῷ δείπνῳ, ἐν τοῖς νοσοκομείοις. Ἦτο οἰκεία, ἦτο φίλη τῆς ἐξόχου διευθυντρίας, ἣν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος μετὰ χαρᾶς ἰδιαζούσης ἐδέχετο. Τοιαύτη ἦτο ἡ πρὸς αὐτὴν ἐκτίμησίς της, ὥστε παρεκάλεσεν αὐτὴν θερμότατα μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Ἀρσακείου παραίτησίν της νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς πριγκηπίσσης Ἀλεξάνδρας. Δυστυχῶς ἡ πάσχουσα ὑγεία της δὲν τῇ ἐπέτρεψε νὰ περιβληθῇ καὶ μὲ τὸ ὕστατον τοῦτο τιμητικὸν ἀξίωμα, τοῦ νὰ μορφώσῃ καὶ τὴν πρώτην Ἑλληνίδα βασιλόπαιδά μας.

Τόσον ἠγάπησε τὴν Ἑλλάδα, ὥστε καὶ τὴν γλῶσσαν γραμματικῶς ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου ἐξέμαθε καὶ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Ἀρσακείου παραίτησίν της ἐνταῦθα ἀπεκατέστη. Ἔζησεν ἀδιασπάστως ἡνωμένη μετὰ τῆς ἐπιστηθίου συντρόφου καὶ γλυκείας ἐν τοῖς παιδαγωγικοῖς ἀγῶσι συναγωνιστρίας της κ. Καλλιόπης Μεσινέζη. Συνετήρει ἐξ ἰδίων δαπανῶν της δύο ἀπόρους νέους σπουδάζοντας καὶ μίαν ἄπορον κόρην. Ἐν ἐλύπει καιρίως αὐτὴν κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ βίου της περίοδον. Ἡ ἔλλειψις πνευματικοῦ κέντρου, ἡ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀποχὴ ἀπὸ σοβαρᾶς πνευματικῆς ἐνασχολήσεως τοῦ γυναικείου παρ' ἡμῖν φύλου. Πλεῖσται δέσποιναι τοῦ ἁπανταχοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου θερμὰ σπένδουσι σήμερον δάκρυα ἐπὶ τῷ θανάτῳ της αἱ ἐνταῦθα δὲ εὐγνωμονοῦσαι μαθήτριαί της θέλουσιν ἀποστείλει πολύτιμον στέφανον εἰς Γενεύην, τὴν χώραν, ἐν ᾗ ἐγεννήθη καὶ ἐτάφη, εἰς ἔνδειξιν τῆς πρὸς τὴν μνήμην της εὐγνωμοσύνης των.

Ο ΕΝ ΤΟΙΣ ΥΔΑΣΙ ΚΟΣΜΟΣ

Μεταβῶμεν εἰς Ἀφρικὴν καὶ ὁμιλήσωμεν περὶ τοῦ κροκοδείλου τοῦ ὀνομαζομένου **caïman**. Ὁ δόκτωρ **Crevaux** ἐρευνῶν ποτὲ τὰς ὄχθας ποταμοῦ παρετήρησε τριακοντάδα τοιούτων, ἐξηπλωμένων ἐντὸς τῆς ἰλύος, ὡς γιγάντιοι ρίζαι. Παράδοξον πρᾶγμα! ὅλα τὰ ἀμφίβια ταῦτα ἦσαν ἄνευ οὐρᾶς, ὅπερ τοῖς ἔδιδεν ἀξιοθρήνητον ὄψιν.

Ἀπορῶν ὁ **Crevaux** ἠρώτησε τὴν συνοδείαν του διὰ τὴν παράδοξον ταύτην σύμπτωσιν, οἱ δὲ Ἰνδοὶ τῷ ἀπεκρίθησαν ὅτι αἱ ἐλλείπουσαι οὐραὶ κατεβροχθίσθησαν ὑπὸ τῶν μεγάλων ἀγριαιλούρων (**jaguar**).

Τὸ ζῶον τοῦτο πολὺ πράγματι ὀρέγεται τὴν εὔχημον οὐρὰν τοῦ **caïman**, ἣν οὗτος, ἄλλως, ὑπερασπίζεται δι' ὅλης τῆς κτηνώδους ρωμαλεότητος τῆς σιαγόνος του. Μεταξὺ τοῦ **caïman** καὶ τοῦ φοβεροῦ μαστοφόρου, φρικώδης καὶ αἱματηρὰ μάχη συνάπτεται: — «Θὰ φάγω τὴν οὐράν σου! — Ὄχι, δὲν θέλεις ἀποκτήσει ταύτην!»

Ἐὰν ὁ **caïman** κατορθώσῃ καὶ συλλάβῃ τὸν ἀγριαίλουρον διὰ τοῦ στόματός του τὸ πᾶν τετέλεσται δι' αὐτόν, συρόμενον, πνιγόμενον καὶ καταβροχθιζόμενον ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Δὲν ὑπολείπεται δὲ μετ' ὀλίγον ἐκ τοῦ βασιλέως τούτου τῶν Ἰνδικῶν δασῶν ἢ δέρμα τι ἐσχισμένον, κατεσπαραγμένον, κατατετρωμένον καὶ πλῆρες βορβόρου καὶ αἵματος, ὅπερ ἐπιπλέει ὡς ράκος ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς ἐπιφανείας τοῦ ποταμοῦ καὶ μὴ ἀξίζον πλέον, οὔτε ὅσον τὸ δέρμα κονίκλου. Ἀλλ' ὁ μὴ φημιζόμενος διὰ τὴν εὐκινησίαν αὐτοῦ **caïman**, δυσκόλως συλλαμβάνει τοῦτον, ὅστις συνήθως μένει νικητής.

Ἐν ᾧ ὁ **alligalor** ἀμέριμνος ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς παραλίας καὶ εὑρίσκεται βεβυθισμένος ἐν τῇ ἀπολαύσει λουτροῦ ἐξ ἡλιακῶν ἀκτίνων, ὁ ἀγριαίλουρος ἀκίνητος καὶ κεκρυμμένος ἐν τῇ τρεμούσῃ ὑψηλῇ χλόῃ, τὸν καλύπτει διὰ τῶν μεγάλων αὐτοῦ πρασίνων ὀφθαλμῶν.

Ἐκλέγων τὴν κατάλληλον στιγμὴν, πηδᾷ καὶ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ **caïman**, ὡς ἐπὶ ἵππου, ἔχων τὸ στόμα ἐστραμμένον πρὸς τὴν οὐρὰν τοῦ ἐκπεπληγμένου **caïman**, ἣν ἀρχίζει νὰ κατατρώγῃ διὰ τῶν αἰχμηρῶν αὐτοῦ ὀδόντων. Μένει ἐκεῖ ὡς ἐπὶ τραπέζης, καὶ ἐπὶ τούτου ἔχων τὸ ρύγχος, σπαράττει, μασσᾷ, καὶ καταπίνει τεμάχιον πρὸς τεμάχιον τὴν εὔχημον ταύτην οὐράν, ἥτις δι' αὐτὸν ὡς καὶ τὸν Ἰνδὸν, εἶναι τροφὴ βασιλέως. Ἀφήνω ὑμᾶς νὰ σκεφθῆτε ποσὸν ὁ δυστυχὴς **caïman** δαιμονίζεται ἐπὶ τούτῳ. Ἀλλὰ φεῦ! ἡ κτηνώδης καὶ μανιώδης αὐτοῦ σιαγὼν ἀνοίγεται, κινεῖται καὶ ἐπανακλείεται ἐν τῷ κενῷ.

Ὅταν θὰ καταφάγῃ τὴν οὐρὰν τούτου μέχρι τῆς βάσεως αὐτῆς, ὁ ἀγριαίλουρος κατέρχεται ζωηρῶς τοῦ ἵππου του δι' εὐκινήτου πηδήματος καταλειπει τὴν τράπεζάν του καὶ ἀπέρχεται ἐντὸς θάμνου ἐκ «Μὴ μοῦ ἄπτου (**mimosas**)», ὅπως χωνεύσῃ τὴν τοῦ ἡττηθέντος οὐράν.

Ὅσῳ δὲ ἀφορᾷ τὸν πτωχὸν **caïman**, τρελλὸς οὗτος ἐκ φρικωδῶν πόνων καὶ τῆς ἀνισχύρου λύσσης του, σύρεται ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, ὃν ἐρυθραίνει διὰ τοῦ αἵματός του, ἰχθύες δὲ τολμηροὶ καὶ ἀδηφάγοι ἐντὸς τούτου, τελειοῦσι συνήθως τὸ γαστρονομικὸν ἔργον τοῦ ἀγριαιλούρου, ὅστις ὡς λίχνος ἀρκεῖται πάντοτε εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ ἀντιπάλου του, μεταβληθεῖταν εἰς ζῶν γεῦμα.

Ὁ κροκόδειλος ἔχει σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ: σάκκοι ὁδοιπορικοί, ὑποδήματα πρὸς κυνηγεσίαν καὶ ἁλιείαν, λευκώματα διὰ φωτογραφίας, σημειωματάρια, χαρτοφυλάκια καὶ νομισματοθῆκαι ἅπαντα σήμερον κατασκευάζονται ἐκ τοῦ δέρματός του. Οἱ πρακτικοὶ Ἀμερικανοὶ ἐπενόησαν παραδόξους λειμῶνας ἐντὸς τῶν ὁποίων παχύνουσιν ἑκατοντάδας νέων κροκοδείλων, ὅταν δὲ αὐξηθῶσιν οὗτοι τοὺς φονεύουσιν, ἀφαιροῦσι τὸ δέρμα αὐτῶν, ὅπερ μετὰ προπαρασκευαστικὴν κατεργασίαν πέμπουσιν εἰς τὰ βυρσοδεψεῖα. Εἰσὶν ἐργοστάσια ἐν οἷς κατ' ἔτος κατεργάζονται μέχρις ἓξ χιλιάδες τοιούτων δερμάτων.

Παχυνόμενος ἤδη ἐν τῷ Μισσισιπῇ ὡς ὀστρακόδερμον οὗτος, πρὶν ἐπιληφθῇ αὐτοῦ ἡ βιομηχανία, περιεβάλλετο τὸ πάλαι ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τῶν Ἀμαζόνων καὶ τοῦ Νείλου ὑπὸ θείας λατρείας, ἐφ' ᾧ στενάζει σήμερον.

Τούλα Κόκκαλη.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΦΘΟΝΟΥ ΚΑΙ ΖΗΛΕΙΑΣ

Ἡ μεταξὺ φθόνου καὶ ζηλοτυπίας διαφορὰ εἶναι δύσκολος. Σχεδὸν πάντοτε ἀρέσκεταί τις νὰ ἀπατᾷ καὶ διαβεβαιοῖ ἑαυτόν, ὅτι δὲν αἰσθάνεται ἢ μόνον ζηλοτυπίαν, ἐνῷ εἶναι ἀληθῶς

φθονερός. Οὕτω δύναταί τις νὰ μεμφθῇ εἰς τοὺς ἄλλους ὡς αἴσθημα φθόνου, τὸ αἴσθημα τῆς ἀληθοῦς ζηλοτυπίας.

Νομίζω, ὅτι δὲν εἶναι δύσκολον νὰ διακρίνῃ τις καλῶς τὰ δύο ταῦτα αἰσθήματα, τὰ τόσον ὁμοιάζοντα ἀλλήλοις κατ' ἐπιφάνειαν καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἐν τούτοις τὸ μὲν εἶναι ἀρετή, τὸ δὲ κακία.

Ἡ ζηλοτυπία εἶναι πάθος εὐγενὲς καὶ γενναῖον, ἔχον ὡς μόνον ἀντικείμενον τὴν ἀρετὴν καὶ συμβάλλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόοδον καὶ βελτίωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἕνεκα τῆς ἁμίλλης καὶ τῆς ζωηρᾶς ἐπιθυμίας, ἥτις ἐν αὐτῷ ἀναπτύσσεται, τοῦ νὰ γίνῃ ὅμοιος τοῖς ἀνωτέροις αὐτοῦ.

Ἡ ζηλοτυπία δὲν ἐπιδιώκει ποσῶς τὴν ταπείνωσιν τῶν ἄλλων, οὐδὲ ἀφαιρεῖ τι ἐκ τῶν ἐπαξίως ἀπονεμομένων αὐτοῖς ἐπαίνων, οὔτε ἐπιθυμεῖ νὰ εἶναι οὗτοι ἧττον ἀξιότιμοι, ἀλλὰ μᾶς ἐπιπλήττει μόνον διὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν μεταξὺ αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν ἀπόστασιν. Τέλος οὐδέποτε ἐκδηλοῦται πρὸς τοὺς ἄλλους διὰ δυσθυμίας, οὐδέποτε προκαλεῖ τὴν λύπην μας διὰ τὴν ἐκείνων ὑπεροχήν.

Ὁ φθόνος τοὐναντίον εἶναι πάθος χαμερπὲς καὶ ἀξιόμεμπτον, διαφθεῖρον αὐτὴν τὴν ἀρετὴν καὶ προσπαθῶν διὰ τῆς δηλητηριώδους πνοῆς του νὰ ἀμαυρώσῃ τὴν λαμπρότητα τῶν καλλιτέρων πράξεων καὶ αἰσθημάτων. Ὁ φθονερὸς δὲν μεριμνᾷ ποσῶς νὰ ὑψωθῇ· ἀρκεῖ μόνον νὰ ἴδῃ τοὺς ἄλλους καταπίπτοντας. Θρίαμβός του εἶναι ἡ ταπείνωσις, ἡ ἀποτυχία καὶ ἡ δυσπραγία τῶν ἄλλων, τῶν ὁποίων ἡ εὐημερία καὶ ὑπεροχὴ εἶναι δι' αὐτον καθημερινὴ βάσανος. Ἡ ζηλοτυπία ὅθεν εἶναι θυγάτηρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πολύτιμος παράγων τοῦ μεγαλείου, δι' ὃ ἐγεννήθη. καὶ προώρισται ὁ ἄνθρωπος. Ὁ δὲ φθόνος εἶναι καρπὸς τοῦ Ἅιδου καὶ τοῦ ἀπολεσθέντος ἕνεκα τούτου διαβόλου, ὅστις μετεχειρίσθη τὸ μιασματικὸν αὐτὸ δηλητήριον διὰ τὴν πτῶσιν τοῦ πρώτου ἀνθρώπου. *(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)*

Ἐν Δηξουρίῳ τῇ 15 Ἀπριλίου 1889

Ἀγγελικὴ Γ. Πολυκαλᾶ.

Η Κ. ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΜΠΕΤΣΟΥ

Μοναδικὴ καὶ πρωτοφανὴς ἐγένετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑποδοχὴ τῆς εὐγενοῦς ποιητρίας καὶ συνεργάτιδος ἡμῶν κ. Μαριέττας Μπέτσου Ἡ αὐτόσε Ἑλληνικὴ κοινότης ἄριστα παρέχουσα τῆς φιλομουσίας αὐτῆς δείγματα ἔσπευσε σύσσωμος νὰ ἀκρασθῇ τῆς ἐνθουσιώδους ποιητρίας, ἀπαγγειλάσης ἐν τῇ Τοσιτσίῳ Σχολῇ τινὰ τῶν ἐκλεκτῶν ποιημάτων της.

Ὁ γηραιὸς ὁμογενὴς κ. Ἀβέρω φτιμήσας τὴν ποιητικωτάτην ἐκείνην ἡμερίδα ἐνθουσιωδῶς διὰ χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν ἐξεδήλου τὸν ἐνθουσιασμόν του, ἰδίᾳ ἐπὶ τῇ ἀπαγγελίᾳ τῶν ἡρωϊκῶν ποιημάτων τῆς κ. Μπέτσου, ἅτινα ἀπὸ καρδίας συνταράττουσι τὸν ἀκροατήν. Θερμότατα ἐδέξατο ἡ κ. Μπέτσου τὰ τῶν ὁμογενῶν κυριῶν συγχαρητήρια συνοδευόμενα ὑπὸ ὡραιοτάτων ἀνθοδεσμῶν καὶ μετ' ἐκδηλώσεως θερμοτάτης συμπαθείας.

Ἡ κ. Μαριέττα Μπέτσου ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐπανῆλθεν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀποκομίζουσα ἐκ τοῦ ὀλιγοημέρου ταξειδίου της ζωηρὰς καὶ πλήρεις εὐγνωμοσύνης ἐντυπώσεις.

ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΙΤΥΡΙΑΣΕΩΣ

Ἐπειδὴ πολλάκις παρὰ πολλῶν κ. κ. συνδρομητριῶν μας ἐζητήθη παρ' ἡμῶν ὡς χάρις ἡ δημοσίευσις φαρμάκου κατὰ τῆς πιτυριάσεως, σπεύδομεν σήμερον νὰ ἀναγγείλωμεν αὐταῖς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν μας.

Εὑρέθη λοιπὸν τὸ περιζήτητον τοῦτο ρευστόν, οὗ κατασκευαστὴς εἶναι ὁ κ. Π. Μελισσιώτης κομμωτής. Καὶ ἦτο ἑπόμενον ἄνθρωπος ἀσχολούμενος ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τῆς κόμης νὰ ἐπινοήσῃ καὶ τὸ φάρμακον τῆς πιτυριάσεως. Κατόπιν δὲ παρατηρήσεως ἐξ ἰδίας πείρας ἀποφαινόμεθα ὅτι τὸ φάρμακον αὐτοῦ εἶναι συντελεστικώτατον καὶ τὸ συνιστῶμεν πρὸς τὰς κ. κ. ἀναγνωστρίας μας. Εὑρίσκεται εἰς τὸ κουρεῖον «Ἄψε—σβῦσε» τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας».

ΠΟΙΚΙΛΑ

Σύλλογος γεροντοκορῶν ἐν Βερολίνῳ. — Ἐν Βερολίνῳ ἱδρύθη κατὰ τὸ 1880 σύλλογος γεροντοκορῶν. Αὗται ἀνῆκον εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀριστοκρατικὴν τάξιν, ὑπεχρεοῦντο δὲ διὰ συμβολαίου νὰ μὴ νυμφευθῶσι ποτέ Ἡ παραβαίνουσα τὸν ὅρον τοῦτον ὤφειλε νὰ πληρόνῃ πρὸς τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρίας 1250 φρ.

Πολλαὶ ἐνεγράφησαν μέλη τοῦ συλλόγου τούτου, ἀλλὰ αἱ πλεῖσται ἀπέτισαν τὸ πρὸς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ πρόστιμον. Σήμερον ἑταῖροι τοῦ σωματείου τούτου ἀριθμοῦνται δύο καὶ μόναι γεροντοκόραι, αἵτινες ἐν συνεδριάσει ἀπεφάσισαν νὰ διαλύσωσι τὸ σωματεῖον, τὸ ἐν τῷ ταμείῳ δὲ αὐτοῦ ποσὸν νὰ διανεμηθῇ εἰς δύο. Τὸ ἓν μέρος νὰ δωρηθῇ εἰς ἓν γυναικεῖον γηροκομεῖον καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ νὰ διανεμηθῶσιν αἱ δύο ὑπολειπόμεναι γεροντοκόραι, αἵτινες ὡς αἱ καλαὶ γλῶσσαι διαῖδουσιν εὑρίσκονται ἐπίσης εἰς τὰς παραμονὰς γάμου.

Διδακτικὴ στατιστική. — Δεινὸς στατιστιτὴς γράφει, ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς συμπισοῦνται εἰς ἓν διλλιόνιον ψυχῶν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν ὑπερβαίνει τὸν τῶν ἀνδρῶν. Ὅτι ἡ ἐτησία θνησιμότης ἀνέργεται περίπου εἰς 35,214,300, ἐντεῦθεν δὲ ἡ ἡμερησία εἰς 96,480. ἐνῷ αἱ γεννήσεις ἀνέρχονται ἡμερησίως εἰς 100,800 ψυχάς. Οἱ ἔγγαμοι ζῶσι περισσότερον τῶν ἀγάμων κατὰ 75 ἐπὶ χιλίων, οἱ ἐγκρατεῖς καὶ ἐνεργητικοὶ πλέον τῶν ἁπλήστων καὶ ὀκνηρῶν, οἱ πεπολιτισμένοι πλέον τῶν βαρβάρων, ἡ ὑψηλοῦ ἀναστήματος πλέον ἢ οἱ μικροῦ.

Ἡ θνησιμότης τῶν γυναικῶν μέχρι τοῦ πεντηκοστοῦ τῆς ἡλικίας των ἔτους εἶναι περιωρισμένη. Μετὰ τὸ πεντηκοστὸν ὅμως ἡ θνησιμότης αὐτῶν ὑπερτερεῖ τὴν τῶν ἀνδρῶν. Οἱ γεννώμενοι κατὰ τὴν ἄνοιξιν εἶναι ἐν γένει ὑγιέστεροι καὶ ζωηρότεροι τῶν γεννωμένων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους. Μόνον 1/4 τοῦ ἀνδρικοῦ πληθυσμοῦ φέρει ὅπλα καὶ ἐκτελεῖ τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ θητείαν. Αἱ γεννήσεις καὶ οἱ θάνατοι εἶναι συνεχέστεροι κατὰ τὰς ὥρας τῆς νυκτὸς ἢ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁμιλουμένων γλωσσῶν καὶ διαλέκτων ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιφανείας ἀνέρχεται εἰς 3,064 καὶ αἱ τῶν θρησκειῶν καὶ δογμάτων εἰς ἓν ἑκατομμύριον.

Ἀνέκδοτον μιᾶς πριγκηπίσσης. Ἡ θυγάτηρ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας μεγάλη δούκισα Ἀλίκη εἶπεν εἰς γνωστήν της κυρίαν οὐχὶ τῆς ἀνωτέρας Ἀγγλικῆς κοινωνίας. Θὰ ἔλθω τὴν Πέμπτην νὰ λάβωμεν ὁμοῦ τὸ τέϊον, ἀλλὰ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ ἑτοιμάσητε τίποτε. Ἡ κυρία πάραυτα διέταξεν ὁλόκληρον ἀναστάτωσιν ἐν τῷ οἴκῳ της, ὃν προσεπάθησε νὰ ἐπιτρέψῃ καταλλήλως πρὸς ὑποδοχὴν τῆς ἐπισήμου ἐπισκεπτρίας αὐτῆς. Ἔστρωσε τὰς κλίμακας διὰ πολυτίμων ταπήτων, ἀνήρτησεν ἀπὸ τῶν θυρῶν πολύτιμα Ἰνδικὰ λαχώρια, τὴν ὁρισθεῖσαν δ' ἡμέραν ἔστειλεν ὑπηρέτην πρὸ τοῦ βασιλικοῦ μεγάρου, ὅπως ἐποπτεύῃ τὰ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐξόδου τῆς μεγάλης Δουκίσσης καὶ εἰδοποιήσῃ αὐτήν.

Περιελθεῖσα δὲ κατάλληλον πρὸς τοιαύτην ὑποδοχὴν ἐπίσημον στολὴν μετέβη εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς. Ἀΐφνης ἄνευ οὐδεμιᾶς προειδοποιήσεως ἀνοίγει ἡ πλαγία θύρα ἡ ὁδηγοῦσα πρὸς κρυφίαν τῆς ὑπηρεσίας κλίμακα καὶ κυρία πεπλοφόρος μὲ ποδῆρες ἐπανωφόριον παρουσιάζεται πρὸ τῶν ἐκστατικῶν τῆς οἰκοδεσποίνης βλεμμάτων.

Εἶμαι ἐγώ, εἶπεν ἡ πριγκήπισσα ἐγείρουσα τὸν πέπλον της. Ἠθέλησα νὰ εἰσέλθω διὰ τῆς κυρίας εἰσόδου. Ἀλλ' εἶδον πρὸ αὐτῆς τόσον ὡραῖα παραπετάσματα καὶ τόσον πολυτίμους τάπητας, ὥστε ἐσκέφθην, ὅτι βρεγμένη καὶ λασπωμένη ὡς εἶμαι, μὲ τὸν ἄθλιον αὐτὸν

καιρὸν, θὰ κατέστρεφον ἴσως τι. Εἰσῆλθον λοιπὸν ὡς μὲ βλέπετε διὰ τῆς σκοτεινῆς κλίμακος.

Γυναικεῖοι ἰατροὶ δημοτικῶν σχολείων. Αἱ δεσποινίδες Λευκὴ Ἔδδαρς καὶ Βικτωρίνα Βενουὰ πτυχιοῦχοι ἰατροὶ διωρίσθησαν παρὰ τῆς δημαρχίας τῶν Παρισίων τακτικοὶ ἰατροὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς πόλεως ταύτης.

Γυναῖκες διευθύντριαι γυναικολογικοῦ νοσοκομείου. — Ἡ ἑταιρία τῆς ἑνώσεως τῶν Γερμανίδων γυναικῶν ἀπέστειλεν εἰς Ζανζιβάρην τὰς κ. κ. Ἄσταν Βλοῦκερ, καὶ Ἄνναν φὸν Βόρκ ὅπως ἀναλάβωσι τὴν διεύθυνσιν τοῦ αὐτόσε γυναικολογικοῦ νοσοκομείου.

Γυνὴ παρασημοφορουμένη. — Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία ἀπένειμε τὸ παράσημον τοῦ τάγματος «Βικτωρίας καὶ Ἀλβέρτου», πρὸς τὴν μιλαίδην Δυφφερίν, διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν Ἰνδῶν γυναικῶν ἐπιτυχεῖς ἀγῶνάς της.

Γυνὴ ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Νεαπόλεως. — Ἡ δεσποινὶς Ἀμίδη Χόλδεν διωρίσθη ἐπίτιμον καὶ ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ὡραίων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν τῆς Νεαπόλεως, λαβοῦσα συγχρόνως τὸ χρυσοῦν μετάλλιον διὰ τὰς ἐμβριθεῖς καὶ γλαφυρὰς ἐπιστημονικὰς δημοσιεύσεις της,

Γυνὴ καθηγητὴς Ἀστρονομίας. — Εἰς τὸ γνωστὸν μέγα τῆς Ἀμερικῆς λύκειον τῶν θηλέων Βασάρ, ἐν ᾧ φοιτῶσι τρεῖς χιλιάδες μαθήτριαι διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας καὶ τῶν ἄνω τέρων μαθηματικῶν κλάδων ἡ δεσποινὶς Μαρία Νικόλ, διαδεχθεῖσα ἐν τῷ μαθήματί τούτῳ τὸν πατέρα της διάσημον τῆς Ἀμερικῆς ἀστρονόμον.

Ποντικοκρατία. Ἡ πολις Δακότα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὑφίσταται κατ' αὐτὰς ἔφοδον ὑπὸ ἐχθρῶν ὅλως πρωτοφανῶν. Ἐλλείψει ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ γατῶν, οἱ ποντικοὶ ηὔξησαν καὶ ἐκραταιώθησαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εἰς βαθμὸν ἀπελπιστικόν. Πλεῖσται σιταποθῆκαι ἐξ ἐφόδου ὑπὸ τῶν ποντικῶν πολιορκηθεῖσαι κατεστράφησαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Τὸ ἐμπορικὸν τῶν Ἀμερικανῶν πνεῦμα διωργάνωσε πάραυτα ἐμπορικὴν ἑταιρίαν, ἥτις ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἐν λόγῳ πόλιν ὑπὲρ τὰς χιλίας γαλᾶς, αἵτινες ἐπωλήθησαν πρὸς δέκα πέντε φρ. ἑκάστη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ὑπὸ **ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ ΠΑΡΕΝ**

Οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ τοῦ Βορρᾶ.

Α'.

Θρησκεία καὶ γυνή: Θεαὶ τῶν Βορείων λαῶν· κρᾶμα βαρβάρων καὶ Ἑλληνίδων θεοτήτων. — Ἱέρειαι: Βελέδα. — Προφῆτιδες. Ἡ γυνὴ τοῦ Βορρᾶ. Γενικὴ ἄποψις. Μελέτη ἐπὶ τῶν διαφόρων φυλῶν. Ἡ γυνὴ παρὰ τοῖς Γαλάταις. Ἡ γέννησις καὶ ἡ ἀνατροφὴ αὐτῆς. — Πολυγαμία. Διάφοροι τελεταί, ἤθη καὶ ἔθιμα. — Ἡ Γαλάτις γυνὴ σύμβουλος τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὸν Πλούταρχον. — Ὁ γάμος παρὰ τοῖς Γαλάταις. Ἡ προῖξ καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς δικαιώματα τῆς γυναικός. Τέλεσις τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου. — Κοινοκτημοσύνη ἀνδρὸς καὶ γυναικός. — Ἐπιρροὴ τοῦ ἀνδρός: δικαίωμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου τῆς γυναικός. — Ἡ μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδὸς φρικώδης δοκιμασία τῆς ὑπόπτου ἀρετῆς μητρὸς. — Γάμοι ἀκυρωθέντες ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Διοκλητιανοῦ. — Ὁ γάμος ἐν τῇ θρησκείᾳ. — Ὑποχρεωτικὸς γάμος, τῶν κληρικῶν. — Ἡρωΐδες Γαλάτιδες: Βικτωρία, Κιουμάρα, Πεπονίλα. — Αἱ Γαλάτιδες ἐν ταῖς τέχναις καὶ ἐπιστήμαις: Σαβίνη διάσημος ποιήτρια. — Ἠδιδία καὶ Ἀλγασία διάσημοι φιλόσοφοι.

Β'.

Ἡ γυνὴ παρὰ ταῖς ἀρχαίαις τευτονικαῖς φυλαῖς. Θεαί. Ἔρθα καὶ Ἴσις ἢ Σῆτρα. Βελέδα καὶ Αὐρηνία διάσημοι προφῆτιδες. — Ἡρωϊσμὸς τῶν Γερμανίδων. — Ὁ Τάκιτος περὶ Γερμανίδων. — Σεβασμὸς τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα. — Ἀνατροφὴ τῆς γυναικός. — Μονογαμία. — Γάμος καὶ προίκισις τοῦ ἀνδρός. — Συμβολικὰ δῶρα τοῦ γαμβροῦ. — Οἰκία, ἐνδύματα, ἔπιπλα καὶ σκεύη παρὰ τοῖς Τεύτοσι. Τιμωρία τῆς προδότιδος γυναικός.

Γ'.

Ἡ γυνὴ παρὰ τοῖς Σκύθαις, Μογγόλοις καὶ τοῖς ἀρχαίοις Σλαυϊκοῖς λαοῖς. Ἡ πολυγαμία παρὰ τοῖς λαοῖς τούτοις. — Γυνὴ νόμιμος καὶ σύνευνος. — Ἔκδυτος τῶν γυναικῶν βίος. — Μνηστεία τῆς κόρης ἀπὸ τῆς βρεφικῆς αὐτῆς ἡλικίας. — Γάμος δι' ἀγοροπωλησίας. — Γιμωρία τῆς προδιδούσης τὴν συζυγικὴν πίστιν γυναικός. — Ἀποβολὴ ἢ ἀπομάκρυνσις τῆς γυναικός. — Ἤθη καὶ ἔθιμα. — Ἡ χηρεία παρὰ τοῖς λαοῖς τούτοις.

ΕΝΕΔΡΑ

Ὁ Μοντμάγερ ἀπήντησεν ἀφελῶς παίζων μὲ τὸ μαχαίριόν του. Ὄχι ἀκόμη. Ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ὑποστῶμεν πᾶσαν πρὸς τοῦτο θυσίαν... Ἄλλως τε δὲν ἔχω ἀνάγκην εἰμὴ πεντήκοντα χιλιάδας φρ. Ὁ ἀσθενὴς Γεώργιος μετ' ἀγωνίας ἐστέγνωνε τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου του, τόσον ἐφόβισεν αὐτὸν ἡ ψυχραιμία καὶ τὸ ἀποφασιστικὸν τοῦ ἀδελφοῦ του. Περὶ τὴν 10ην ἐξῆλθον εἰς τὸν κῆπον. Οἱ προσκεκλημένοι διεσκορπίσθησαν ἀνὰ μικρὰς ὁμάδας συζητοῦντες καὶ καπνίζοντες. Ὁ Ἰωάννης ἀπήντησε παρ' αὐτῶν νὰ διανυκτερεύσωσιν εἰς τὴν ἔπαυλιν, ὅτε δὲ οἱ φίλοι του συγκατετέθησαν εἰς τοῦτο, αὐτὸς τοὺς ἀφῆκε προφασιζόμενος ὅτι ἤθελε δώσει διαταγὰς πρὸς παρασκευὴν τῶν δωματίων των.

Ἦτο ἀκριβῶς ἡ δεκάτη τῆς νυκτὸς ὥρα. Ἐξῆλθε διὰ τῆς μικρᾶς θύρας τῆς ἐπαύλεως καὶ ἤρξατο νὰ τρέχῃ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν ποδῶν του, μέχρις οὗ ἔφθασεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βουρέῦ. Πρὸ τοῦ σιτοβολῶνος ἔστη, ἵνα ὀλίγον ξεκουρασθῇ. Εἶχε φέρει μεθ' ἑαυτοῦ σιδηροῦν τι ἐργαλεῖον, εἶδος στερεᾶς καὶ βαρείας ψαλίδος, ἣν ἐκράτει μετὰ προσοχῆς ἐντὸς τῶν χειρῶν του.

Ὁ οἰκίσκος ἦτο ἥσυχος καὶ ἤρεμος. Ὁ Μονμάγερ διέβη τὸ προαύλιον καὶ ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ μαγειρείου ψυχρός, ἀδιάφορος καὶ ἐντελῶς κύριος ἑαυτοῦ. Ἡ θύρα τοῦ μαγειρείου ἦν κεκλεισμένη. Τῇ βοηθείᾳ τῆς ψαλίδος του ἀνήγειρε τοὺς στρόφιγγας καὶ ἡ θύρα ἀνέῳξε πρὸ αὐτοῦ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου θορύβου.

Ὁ κύων ἤρχισε τὰς ὑλακάς. Ὁ μικρὸς ποιμὴν ὅστις ἐκοιμᾶτο παρὰ τὸ βουστάσιον ἀφυπνίσθη. Ὁ Μονμάγερ ὅμως εἶχεν ἤδη εἰσέλθει εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ κλείσει τὴν θύραν ὄπισθεν του. Ὁ ποιμὴν ἀνεγερθεὶς καὶ μὴ βλέπων οὐδένα, ἐβλασφήμησεν, ἐλάκτισε τὸν κύνα καὶ κατεκλίθη ἐκ νέου.

Ἡσυχία πλήρης ἐγένετο καὶ πάλιν ἐντὸς τοῦ κήπου. Ὁ Μονμάγερ ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ δωματίου, ὅπου ἐκοιμᾶτο ὁ Βουρέῦ, προσκολήσας δὲ τὸ οὖς του ἐπὶ τῆς θύρας ἤκουε.

Ἀναπνοὴ βαρεῖα ἢ μᾶλλον εἶδος ρόγχου ἔρθασε μέχρι τῆς ἀκοῆς του. Ἀνοίγει μετὰ προσοχῆς τὴν θύραν καὶ εἰσέρχεται κρατῶν σχεδὸν τὴν ἀναπνοήν. Ὁ Βουρέῦ περιστρέφεται ἐντὸς τῆς κλίνης του καὶ ἡ κλίνη τριζει ὑπὸ τὸ βάρος του. Ὁ Μονμάγερ νεκρὸς μᾶλλον ἢ ζῶν προχωρεῖ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων του καὶ φθάνει οὕτω ἀνενόχλητος μέχρι τοῦ δωματίου, ὅπου ἦν κεκλεισμένος ὁ θησαυρὸς τοῦ γέροντος.

Ἡ θύρα τοῦ δωματίου τούτου εἶναι εὐτυχῶς ἀνοικτή. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Μονμάγερ ἐξοικειωθέντες ἤδη πρὸς τὸ σκότος βοηθοῦσιν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ προχωρήσῃ μέχρι τοῦ γνωστοῦ ἑρμαρίου. Τέλος ἡ ψαλὶς τίθεται εἰς ἐνέργειαν, ἀλλὰ τὸ ἑρμάριον εἶναι στερεὸν καὶ οὐδόλως ὑποχωρεῖ. Ἀΐφνης ἡ ψαλὶς διολισθαίνει τῶν χειρῶν του καὶ καταπίπτουσα χαμαὶ προξενεῖ τρομα-

Αἱ μεταμορφώσεις τοῦ κ. Κότση. Ἀθρόαι σπεύδουσιν αἱ ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι νὰ θαυμάσωσι τὰς μεταμορφώσεις τοῦ κ. Κότση εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας αἴθουσαν τοῦ πρώην καφενείου Ζούνη. Ἀΐφνης μεταβάλλει θαυματουργικώτατα κεφαλὰς ἀνθρωπίνους εἰς χαρτίνας, μετὰ ταῦτα εἰς ὡραίας ἀνθοδέσμας, ἐκεῖ ἐνώπιόν σας ὑπὸ τὴν χεῖρά σας, διότι εἰς τὴν θαυματουργίαν ταύτην ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιθέτητε καὶ τὴν χεῖρά σας, ὅπως κάλλιον πεισθῆτε. Καὶ διὰ τὰ μικρὰ καὶ διὰ τὰ μεγάλα παιδία τοῦτο εἶναι ἀληθὴς ἀπόλαυσις, ἣν μόνον ἀντὶ 1 καὶ 1)2 δρ. ἀπολαμβάνει τις.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Α. Γ. Κ. Ἀθήνας. Τὸ μυστήριον ὡς τὸ περιγράφετε εἶναι ἀπαράλλακτον ὡς τὸ παρ' ἡμῖν, διότι εἶναι ἐπίσης ὀρθόδοξοι. Οἱ γάλλοι περιγράφουσι τοῦτο, διότι ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡμῶν. Μεταφράσατε καταλληλότερόν τι καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.—Κον Γ. Κ. Καλαφάτιον. Εὐχαριστοῦμεν· συμφωνόταται.—Κον Ν. Λ. Σμύρνην. Καθυστερήσαντα ἀπεστάλησαν.—Κον Α. Σ. Ἀδριανούπολιν. Ἴσως ὑπεξηρέθη· αὔριον ἀποστέλλομεν νέον ἐπὶ συστάσει.—Καν. Σ. Μ. Πάρον. Δὲν ἐπεμβαίνομεν εἰς οἰκογενειακά, ἀλλ' οὔτε δυνάμεθα νὰ ὑποδυθῶμεν πρόσωπον φιλοστόργων γονέων, ὡς λέγετε.—Κον Κ. Π. Ρέθυμνον. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενέστατα αἰσθήματα καὶ συγχαίρομεν ἐπὶ θριαμβευτικῇ πορείᾳ.—Κον Γ. Π. Χ. Λαύριον. Θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις νὰ παρακολουθῇ τὸ δρομολόγιόν σας καὶ νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰς καθημερινὰς ἐπιστολάς σας. Δυστυχῶς δὲν εἶναι δυνατόν.—Καν Α. Σκ. Μοσχονήσια. Βεβαίως συμβαίνει παρενόησίς τις. Θὰ ἐξακριβώσωμεν καὶ θὰ σᾶς γράψωμεν.—Καν Ε. Μ. Πάτρας. Δύνασθε νὰ δεχθῆτε χωρὶς νὰ θεωρηθῆτε γελοῖα, ὡς λέγετε. Καν Μ. Ζ. Κυδωνίας. Βεβαίως ὄχι! ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι τὰ ἐλάβετε ἤδη, διότι μετὰ βεβαιότητος εἶχον ἀποσταλῆ. —Καν Α. Σ. Ἰωάννινα. Χρήματα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη.— Καν Μ. Ζ. Ζάμην. Ἐλήφθησαν· μυρίας εὐχαριστίας· νέα ἐνεγράφη. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.— Καν Φ. Δ. Π. Πειραιᾶ. Ἀποστείλατέ το· ἐὰν εἶναι ἐπιτυχὲς δημοσιευθήσεται.— Κον Μ. Θ. Τ. Κεφαλληνίαν. Νομίζω ὅτι σᾶς εἶχον ἀπαντήσει. Ἀποστέλλονται εἰκόνες καὶ φύλλα.—Τακτικῇ Ἀναγνωστρίᾳ Ἀθήνας. Προσκαλοῦσιν εἰς τὴν τελετὴν τῆς μνηστείας μόνον ἐκείνους, μεθ' ὧν ἐπιθυμοῦσι νὰ διατηρήσωσι σχέσεις, καὶ τοὺς ὁποίους βεβαίως ἀντεπισκέπτονται..—Πολλαῖς. Καθ' ὅλων αὐτῶν τῶν ἐντόμων: Στύψιν διαλελυμένην ἐντὸς χλιαροῦ ὕδατος, δι' αὐτῆς πλύνατε σανίδας, φωλεάς, πατώματα κτλ. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἡ καθαριότης εἶναι στοιχεῖον ἀπαραίτητον.— Καν Α. Σ. Ἀθήνας. Ὅταν ἐστείλατε τὸ ἰδικόν σας τὸ ἡμέτερον εἶχεν ἤδη στοιχειοθετηθῆ.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῶν σημείων τῆς εὐφλογίας. Ὁ διάσημος ἰατρὸς Δρτσεβιέκη μετὰ ἐπανειλημμένα πειράματα ἐπείσθη, ὅτι ἡ ἐπὶ εὐφλογιῶντος προσώπου ἐπίθεσις κόνεως πρωτοχλωρικοῦ ὑδραργύρου (καλομελάνου) ἀναμεμιγμένης μετὰ κόνεως ἀμύλου κατ' ἀναλογίαν 20 0)0 ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης, ἀφαιρεῖ πάντα κίνδυνον τῆς διατηρήσεως τῶν συνήθων τῆς εὐφλογίας ἀποτροπαίων ἰχνῶν.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κρέμα σοκολάτας. Ἀνάλογία δι' 150 δρ. γάλακτος. Διαλύετε ἐντὸς ἡμίσεως ποτηρίου ὕδατος ἐπὶ ἀσθενεστάτης πυρᾶς 1 1)2 τεμάχιον σοκολάτας, ὁπόθεν καὶ σχηματίζεται πηκτὸς χηλός. Εἰς τοῦτο προσθέτετε ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀναμιγνύουσα διαρκῶς τὰ 150 δρ. γάλακτος, μεθ' ὧν προσθέτετε 50 δρ. ζάκχαριν, ὀλίγην βανίλιαν καὶ ἀφήνετε νὰ βράσωσιν ὅλα ὁμοῦ ἐπὶ 5 λεπτά. Ἀποσύρετε τότε τῆς πυρᾶς, ἀφήνετε νὰ ψυχρανθῇ ὀλίγον, προσθέτετε τρία κίτρινα ὠῶν κτυπημένα καὶ ἀφήνετε να δέσῃ, θέτουσα τὸ περιέχον αὐτὴν ἀγγεῖον, ἐντὸς ἑτέρου μεγάλου τοιούτου, ἐν ᾧ βράζει ὕδωρ. (Bain marie).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἡμερησίων φύλλων ἱδρύθη τὸ 1875 καὶ ἐκδίδεται εἰς μέγα σχῆμα

Διευθυντής: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ

Γραφεῖα ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 1

Τιμὴ συνδρομῆς προπληρωτέα. — Ἀθηνῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 30.

Ἐπαρχιῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 35. Ἐξωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος φρ. χρ. 45

Τῇ προσθήκῃ δρ. 5 διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ φρ. χρ. 5 διὰ τὸ ἐξωτερικόν συναποστέλλεται ὁ «Ρωμηὸς» τοῦ Σουρῆ.

Ἡ Ἐφημερὶς περιέχει: ἰδιαιτέρας τηλεγραφικὰς καὶ ταχυδρομικὰς ἀνταποκρίσεις ἐξ Εὐρώπης καὶ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν. — Ἄοθρα ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας — Εἰδήσεις ἀσφαλεστάτας. — Ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικά. — Βιβλιογραφίας. — Χρηματιστικά. Παντοειδεῖς πληροφορίας. Καὶ ὡς ἐπιφυλλίδας δύο ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα.

Ἀντὶ μιᾶς καὶ μόνης δραχμῆς προμηθεύεσθε ἐν τῷ καταστήματι τῶν κ. κ. Μαγκιώρου καὶ Θεοδωρακάκη κομψότατον καὶ τελειότατον μηχάνημα διὰ τὴν βοστρύχωσιν τῆς κόμης.

κτικὸν ἀληθῶς θόρυβον. Ὁ Μονμάγερ νεκρὸς μᾶλλον ἢ ζῶν ἀναμένει τὴν ἀφύπνισιν τοῦ Βουρέϋ. Καὶ ἀληθῶς μετά τινα δευτερόλεπτα ὁ Βουρεῦ μὲ τὸ κηρίον ἀνὰ χεῖρας διευθύνεται πρὸς τὸ δωμάτιον, ἔνθα ἦν κεκλεισμένος ὁ θησαυρός του.

Ἰδὼν τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὄρθιον πρὸ τοῦ ἐρμαρίου του ὁ Βουρέϋ ἐκβάλλει ἀγρίας κραυγάς! κλέπται! κλέπται!

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ προσθέσῃ τι. Ὁ Μονμάγερ ὥρμησε κατ' αὐτοῦ καὶ κατενεγκὼν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸ βαρὺ ἐκεῖνο σιδηροῦν ἐργαλεῖον ἀφῆκεν αὐτὸν κατὰ γῆς ἄπνουν.

Ὁ Βουρέϋ ἔπεσεν ὡς ὄγκος· τὸ σῶμα του συνεταράχθη ὑπὸ σπασμῶν, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνεῴγησαν ὑπερμέτρως, ἵνα κλείσωσι διὰ παντός.

Ὁ δολοφόνος κατανοεῖ ὅτι δύναται ἤδη νὰ ἐκτελέσῃ ἀφόβως τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν ἦλθεν ἐνταῦθα. Ἀντὶ ὅμως νὰ ζητήσῃ τὴν κλεῖδα, ὡς ἦτο φυσικὸν, ἵνα ἀνοίξῃ τὸ ἐρμάριον, λαμβάνει χειρόμακτρόν τι, ὅπερ εὑρίσκει κατὰ γῆς, περᾷ αὐτὸ διὰ τῆς λαβῆς τῆς θύρας καὶ πιέζων ταύτην, τὴν ἀνοίγει, πληγόνων διὰ τοῦ ἀποσπασθέντος σιδήρου τὴν χεῖρα του. Ὁ χρυσὸς, τὰ χαρτονομίσματα, ἅπασα τέλος ἡ τοῦ γέροντος περιουσία εὑρίσκεται ἐκεῖ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. Πληροῖ τὰ θηλάκιά του, συναθροίζει καὶ παραλαμβάνει ὅσῳ πλειότερα δύνταται, μεθ' ὃ καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν θύραν. Ἀλλὰ τὸ πτῶμα ἐξηπλαμένον πρὸ τῆς θύρας τῷ κωλύει τὴν εἴσοδον. Φρικιᾷ, ὀπισθοχωρεῖ ἀπομάσσων τὸν ἀπὸ τοῦ μετώπου του ἀφθόνως καταρρέοντα ἱδρῶτα, συναθροίζων δὲ τὰς ὑπολειπομένας αὐτῷ δυνάμεις, διασκελίζει τὸ πτῶμα καὶ τρέχει μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν ποδῶν του, λάμβάνων συγχρόνως πᾶσαν ἀναγκαίαν προφύλαξιν.

Πάντες οἱ ἐν τῇ ἐπαύλει κοιμῶνται ἡσύχως. Οὗτος διασχίζει τὴν αὐλὴν καὶ ἐξέρχεται διὰ τοῦ σιτοβολῶνος. Αἰσθανθεὶς, τὴν νυκτερινὴν δρόσον ἐπιψαύουσαν τὸ πυρέσσον μέτωπόν του ἐκπέμπτει στεναγμὸν ἀνακουφίσεως. Διευθύνεται εὐθὺ πρὸς τὸν οἶκόν του, προσπαθῶν νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἡρεμίαν τοῦ πνεύματός του, ἵνα μὴ ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον τῶν κεκλημένων του προδοθῇ. Εἰσέρχεται διὰ τῆς αὐτῆς μικρᾶς θύρας. Οἱ φίλοι του περιφέρονται ἐντὸς τοῦ κήπου συζητοῦντες περὶ νέου τινος ἐπιστημονικοῦ ζητήματος. Οὗτος ἀναμιγνύεται μετ' ἐκείνων ἐκφέρει τὴν ἰδικήν του γνώμην, ἀπαθέστατος καὶ εὔθυμος ὡσεὶ ἐξήρχετο ζωογόνου λουτροῦ.

Τί ὥρα νὰ εἶναι, λέγει ὁ καθηγητὴς Βασελώ. Ὁ Μονμάγερ ἀνάπτει πυρεῖον καὶ ὑπὸ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐξετάζει τὸ ὡρολόγιόν του. Πλὴν μόλις ἡ λάμψις τοῦ φωτὸς πίπτει ἐπὶ τῶν αἱματωμένων χειρῶν του, ὁ Μονμάγερ ὠχριᾷ, συγκρατεῖ κακῶς κραυγὴν φρίκης καὶ μετὰ φωνῆς ἠλλοιωμένης καὶ τρεμούσης λέγει: *Ἕνδεκα καὶ τέταρτον.*

Ὑπάγωμεν νὰ κοιμηθῶμεν, ἐπιλέγει ὁ καθηγητὴς, ὅστις εὐτυχῶς δὲν παρετήρησε τὰς χεῖρας τοῦ φίλου του.

Γεώργιε, λέγει ὁ δολοφόνος πρὸς τὸν ἀδελφόν του· ὁδήγησον τοὺς κυρίους τούτους εἰς τὰ δωμάτιά των, διότι ἐγὼ..... πρέπει νὰ μείνω μόνος.....

Ὁ δυστυχὴς Γεώργιος ἀτενίζει πρὸς αὐτὸν μετ' ἀγωνίας, καὶ ἀπομακρύνεται, ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν διαταγήν του.

(ἀκολουθεῖ),